

ת"פ 30000/05/14 - מדינת ישראל נגד דוד זגורי, שמעון גבאי, שלומי סויסה

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 30000-05-14 מדינת ישראל נ' זגורי(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. דוד זגורי (עציר)
2. שמעון גבאי
3. שלומי סויסה

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 1 בלבד

מבוא:

1. כנגד הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") והנאשמים 2 ו-3 (להלן: "הנאשמים הנוספים") הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד (מתוקן), בו יוחסו להם במקור העבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

באשר לנאשם

סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בצוותא, ניסיון להשמדת ראיה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, אי ציות להוראות שוטר, אי ציות לרמזור ונסיעה בדרך מחולקת.

באשר לנאשמים הנוספים

סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בצוותא והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

באשר לנאשם 2 בלבד בנוסף

ניסיון להשמדת ראיה.

אישום שני:

במסגרת זו יוחסו לנאשם בלבד העבירות שעניינן, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר.

2. תחילה, כפרו הנאשמים כולם במיוחס להם בכתב האישום.

3. בדיון אשר התקיים בפני ביום 6/11/14 ולאחר שהוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו של הנאשם בלבד. בנסיבות אלו, עתרו ב"כ הצדדים, כי בית המשפט יורה על הפרדת משפטים בין עניינו של הנאשם לבין עניינם של הנאשמים הנוספים. עוד הוסכם, כי הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר לא יהא בהמלצותיו כדי לחייב את המאשימה (הכול ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**"). לפיכך, הרי שגזר דין זה מתייחס לנאשם 1 בלבד.

4. בהתאם להסדר הטיעון, הוריתי על הפרדת משפטים בין עניינו של הנאשם לבין עניינם של הנאשמים הנוספים. כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן כדלקמן:

אישום ראשון:

א. סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בצוותא - עבירה לפי סעיפים 332(2) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. ניסיון להשמדת ראיה - עבירה לפי סעיפים 242 + 25 + 29 לחוק העונשין.

ג. הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ד. נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

ה. נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2(א) + (ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל - 1970 (להלן: "**פקודת ביטוח רכב מנועי**").

אישום שני:

א. ניסיון לשיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיפים 244 + 25 לחוק העונשין.

ב. הפרעה לשוטר - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

5. כן הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

עמוד 2

תסקיר, כאמור, מונח בפני.

עובדות כתב האישום המתוקן:

אישום ראשון:

6. מעובדות האישום הראשון עולה, כי ביום 11.4.14, בסביבות השעה 17:00, נסעו הנאשמים ברכב מסוג "פולקסוואגן" דגם "פולו" שמספרו 86-600-15 (להלן: "**הרכב**"), בעיר טבריה. בזמן זה, נסעו השוטר עארף סולימאן (להלן: "**השוטר עארף**") והשוטר דן דוד (להלן: "**השוטר דן**") בניידת משטרתית בעיר טבריה.

7. כך עולה, כי הנאשם נהג ברכב בזמן פסילה, נאשם 2 יושב במושב ליד הנהג ונאשם 3 יושב בספסל האחורי של הרכב.

8. עוד עולה, כי השוטרים עארף ודן הבחינו בנאשמים מנסים להסתיר דבר מה ברכבם וכאשר עצרו בצומת הרמזורים ברחוב אלחדיף בטבריה, ביקשו השוטרים מהנאשם לעצור את רכבו.

9. כן עולה, כי בחלוף מספר מטרים, כרז השוטר דן לרכב לעצור בתחנת אוטובוס ברחוב שמעון דאהן. הנאשמים האטו את רכבם תוך יצירת מצג, כי בכוונתם לעצור והשוטרים דן ועארף עצרו אחריהם. לפתע, החלו הנאשמים בנסיעה מהירה מהמקום במטרה להימלט מהשוטרים.

10. עוד עולה, כי השוטרים עארף ודן החלו בנסיעה אחר הנאשמים, תוך הפעלת אורות כחולים, סירנות וכריזה, הקוראת לנאשמים לעצור. הנאשמים לא נענו והמשיכו בנסיעתם המהירה.

11. כן עולה, כי במהלך הנסיעה חלפו הנאשמים במהירות גבוהה על פני מעבר חציה ברחוב שמעון דאהן וזאת בזמן שהולך רגל חצה במעבר חציה זה ובכך סיכנו את חייו. הנאשמים המשיכו להאיץ חרף כריזת השוטרים הקוראים להם לעצור, חצו קו הפרדה רצוף וכן חצו באור אדום במהירות גבוהה, שלושה רמזורים. האחד, הנמצא בסמוך לצומת תחנת המשטרה בטבריה, השני, ליד בית ספר "אולפנית" והשלישי, בצומת כפר חיטים ובכך סיכנו כלי רכב נוסעים אחרים. עוד עולה, כי לאחר צומת כפר חיטים, המשיכו הנאשמים בנסיעה פרועה בכביש 77 לכיוון כללי צומת גולני - גבעת אבני, תוך ביצוע עקיפות מסוכנות של כלי רכב הנוסעים בציר התנועה הן מימין והן משמאל והסתת כלי רכב מנתיב הנסיעה אל שולי הכביש.

12. כך עולה, כי במהלך הנסיעה אשר תוארה לעיל, קרוב לצומת גבעת אבני, אחז הנאשם בשלוש שקיות ניילון, בזו אחר זו, ופיזר מתוכן חומר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשם אף זרק את שלוש השקיות. במקביל לכך, זרק נאשם 2 מתוך הרכב, דרך החלון שבמקום מושבו, שתי שקיות נוספות, אשר רשום עליהן: "Mr niceguy" ובתוכן דברי פסולת.

13. עוד עולה, כי הנאשמים המשיכו בנסיעה מהירה ופנו ימינה לכיוון תחנת דלק "מנטה", הקרובה לצומת גולני (להלן: **"תחנת הדלק"**). לאור המהירות הגבוהה של נסיעתם, איבדו הנאשמים את יציבותם וכמעט התנגשו בחומת בטון. לאחר מכן, הרכב התייצב והחל להאט באזור תחנת הדלק.

14. כן עולה, כי בטרם עצירה מוחלטת של הרכב, יצא הנאשם ונמלט מן המקום. עם עצירת הרכב, יצאו מהרכב והחלו להימלט גם הנאשמים הנוספים. השוטר דן צעק לעברם, כי הם עצורים, אך הם התעלמו והמשיכו במנוסתם.

15. כך עולה, כי השוטרים דן ועארף עצרו את הניידת והחלו בריצה אחר הנאשמים הנוספים. מספר מטרים ממקום עצירת הרכב, הצליח השוטר עארף לתפוס את הנאשם 3, אשר המשיך להתנגד למעצרו וניסה להשתחרר מאחיזתו. בזמן זה, המשיך השוטר דן לרדוף אחר נאשם 2, וכאשר ניסה נאשם 2 לטפס על גדר הקרובה למקום, הצליח השוטר דן לתפוס ולעצרו. כך עולה, כי הניסיונות לאתר את הנאשם, לא צלחו.

16. עוד עולה, כי בחיפוש שנערך ברכב בסמוך למעצרים של הנאשמים הנוספים, נמצאו שתי שקיות בצבע שחור ובהן חומר מסוכן מסוג AB - CHMINACA, השייך לקבוצת חומרים בשם "אינדזול קרבוקסאמיד".

אישום שני:

17. מעובדות האישום השני עולה, כי החל מיום 11.4.14 ועד ליום 17.4.14, לא הגיע הנאשם למשטרה.

18. עוד עולה, כי מיום 17.4.14 ועד למעצרו ביום 4.5.14, נמנע הנאשם מהתייצבות בתחנת המשטרה לצורך חקירתו, על אף שזמן לחקירה כדין.

19. כן עולה, כי ביום 4.5.14, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם. גב' הודיה זגורי, אחותו של הנאשם, שמעה כי שוטרים דופקים בדלת ביתם, הודיעה לנאשם אודות הגעתם והנאשם קפץ מחלון אחד החדרים במטרה להימלט מידי השוטרים. בזמן זה, השוטרים אלדד גן אור (להלן: **"השוטר אלדד"**) וקוסאי טאהא, הבחינו בנאשם שקפץ מהחלון והצליחו לתפוסו.

20. כך עולה, כי כאשר הודיעו השוטרים לנאשם על מעצרו, הוא החל להתנגד למעצרו תוך שהוא בועט ברגליו בשוטר אלדד. הנאשם המשיך להתפרע על מנת להימלט ממעצר, עד שהוכנס לרכב המשטרה.

טיעוני המאשימה לעונש:

21. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות הפליליות של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/1. כן הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות בתעבורה של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/2 וכן

הוגשו אסמכתאות לעניין מאסר מותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם, אשר התקבלו במאוחד וסומנו ת/3. כן הגישה המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב.

22. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב הדגישה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ואת העבירות בהן הורשע על פי הודאתו. כן הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין ולשיקולי הענישה שהותוו במסגרתו.

23. באשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות באשר לאישום הראשון, ציינה המאשימה, כי הערכים החברתיים אשר נפגעו ממעשי הנאשם הם האינטרס הציבורי בשמירה על שלום וביטחון הציבור, שמירה על תחושת הביטחון של הציבור וכן האינטרס שעניינו שלטון החוק ואכיפתו.

24. כך ציינה המאשימה, כי בנהיגתו הפרועה של הנאשם בזמן שרישיונו נפסל, בנהיגה ברכב ללא ביטוח, בסיכון מתמשך של משתמשים אחרים בדרך, כמו גם בהשלכת חומרים מרכב שבסופו של יום נתפסו בו סמים, יש כדי להעיד על התעלמות וזלזול מופגן בחייהם של אחרים חפים מפשע המשתמשים בדרך זו, בין אם עסקינן בהולכי רגל ובין אם עסקינן בנוסעים בכלי רכב הסמוכים לנאשם. כך טענה המאשימה, כי הנאשם ביכר שלא להיפגע בעצמו כתוצאה "מביש המזל", כך כהגדרתה, נוכח המפגש עם השוטרים ועל אף שבעשייתו כך הוא סיכן חפים מפשע ופגע בביטחונם. עוד ציינה המאשימה בהקשר זה, כי התעלמות הנאשם מחוקי התנועה, לרבות מעבר צמתים באור אדום, חציית קו הפרדה רצוף, התעלמות מהוראות השוטרים, ניסיונו של הנאשם להעלים ראיות מחשש פן ייעצר וכן בריחתו מהמקום, מלמדים, כי אין הנאשם מציית לחוק וכי אין מורא החוק עליו.

25. כך סבורה המאשימה, כי בנסיבות המקרה דנן מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הינה גבוהה ואינה נמדדת אך על בסיס הנזק שנגרם בפועל. כך ציינה המאשימה, כי בתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, שבו פעם אחר פעם והדגישו אודות החומרה והמסוכנות הכרוכה בביצוע עבירת סיכון חיי אדם, זאת נוכח הפגיעה הבלתי פוסקת בחיי אדם בכבישים. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

26. באשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם באשר לאישום השני, ציינה המאשימה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם שמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק. כך טענה המאשימה, כי מעשי הנאשם באישום זה מלמדים על היעדר כל מעצור העומד בפניו וכי דברים אלה רלוונטיים באשר להתנהגות הנאשם במסגרת האישום הראשון, עת נמלט מן המקום, היותו בבריחה משך כמעט חודש ימים, ניסיונו להימלט במהלך המעצר והשימוש בכוח שהפגין כלפי שוטרים שביקשו לעצור אותו. גם בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

27. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נשוא האישום הראשון, טענה המאשימה, כי יש בעובדה, כי הנאשם נהג ברכב כדי ללמד על חלקו הדומיננטי באירוע. עוד טענה המאשימה, כי הנאשם לא תכנן, כי נידת תיעצר באקראי לצד רכבו וכי אכן בביצוע עבירות סיכון חיי אדם במהלך מרדף עקב ניסיון הימלטות לא כרוך תכנון מוקדם. עם זאת, טענה המאשימה, כי אין להתייחס למעשי הנאשם כמעידה רגעית, שכן עסקינן במרדף אשר ארך מספר קילומטרים ואשר במהלכו לא בחר הנאשם לעצור. כך טענה המאשימה,

כי סיבת העצירה של הרכב נעוצה בעובדה, כי הנאשם איבד שליטה ברכב ולא בשל יוזמת הנאשם, אשר נס מן המקום עוד בטרם הרכב עצר עצירה מוחלטת. כך ביקשה המאשימה להדגיש, כי אורך המרדף ומקום התרחשותו, אשר החל במרכזת של עיר, גם הם שיקולים רלוונטיים.

28. באשר לנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות נשוא האישום הראשון, טענה המאשימה, כי יש במעשי הנאשם ולפיהם, הוא נהג ברכב ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה, השליך חומרים מן הרכב במהלך הנסיעה וכי ברכב נמצאו חומרים מסכנים, כדי ללמד אודות האינטרס האישי של הנאשם ונוסעי הרכב למניעת התמודדות הנאשם אל מול רשויות אכיפת החוק. עוד ציינה המאשימה, כי שקלול הנזק שיכול היה להיגרם הוא מוטיב בעל משקל רב בעת מתן הדעת לחומרת מעשי הנאשם. כך טענה המאשימה, כי אין הנאשם יכול לזקוף לזכותו אי גרימת נזק ממשי, דבר הנשען רבות על תגובותיהם של המשתמשים האחרים בדרך. כך הוסיפה המאשימה וטענה, כי ההימלטות מפני השוטרים עוד בטרם הרכב נעצר עצירה מוחלטת וכן העובדה שהנאשם השליך מהרכב שקיות כאשר הניידת מאחוריהם, מעידות על תעוזה גבוהה ביותר.

29. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נשוא האישום השני, טענה המאשימה, כי הנאשם הוא האחראי היחידי אשר קיבל את ההחלטות לנהוג כפי שנהג לאורך כל התקופה המתוארת באישום זה, כחודש ימים. כך טענה המאשימה, כי הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשים נשוא האישום השני נלמדות על בסיס האישום הראשון. עוד טענה המאשימה, כי תעוזה הנאשם נלמדת מאישום זה שעה שהנאשם ניסה להימלט כאשר השוטרים פקדו את ביתו ושעה שנקט בכוח פיסי כאשר נעצר על ידם, למרות שידע מדוע הוא נעצר ושעה שלא הייתה כל לגיטימציה לנהוג כך. כך טענה המאשימה, כי חומרה יתרה נעוצה בעובדה, כי חמישה ימים לפני מעצרו של הנאשם, הוא התייצב בבית המשפט ונגזר דינו במסגרת תיקים אחרים.

30. לאור כל האמור לעיל, עתרה המאשימה לקביעת שני מתחמי עונש הולמים נפרדים באשר לכל אחד מן האירועים.

31. כך עתרה המאשימה נוכח הפגיעה בערכים החברתיים והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כי מתחם העונש ההולם באשר לאישום הראשון נע בין שנתיים מאסר בפועל לבין חמש שנות מאסר ובאשר לאישום השני נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 7 חודשי מאסר בפועל.

32. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי לחובת הנאשם עבר פלילי וניכר, כי היכרותו עם רשויות אכיפת החוק החלה עוד בהיותו קטין. כך טענה המאשימה, כי שעה שלא נטען, כי הנאשם הועסק דרך קבע והיה אחראי לפרנסת משפחתו, הרי שאין פגיעה חריגה מבחינה תעסוקתית ואישית בנאשם עצמו.

33. עוד ציינה המאשימה, כי לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם שיתוף פעולה עם רשויות החוק, זאת לאור המפורט בכתב האישום המתוקן. מנגד טענה המאשימה, כי היא נתנה את דעתה לגילו הצעיר של הנאשם, לנסיבות חייו, בשים לב למצב הוריו ולחיסכון בזמן השיפוט.

34. כך טענה המאשימה, כי נוכח נפיצות וריבוי המקרים בהם התנהגות כגון זו של הנאשם יכולה לגבות חיי אדם

וכן לאור הצורך בהגנה על שלטון החוק, הרי שיש ליתן ביטוי לשיקול הרתעת הרבים, כמו גם לשיקול הרתעת היחיד במקרה דנן, זאת אף נוכח עובדות האישום השני המלמדות על התעוזה שהפגין הנאשם, הן על רקע האישום הראשון והן על רקע המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו ואשר הוטל עליו מספר ימים עובר למעצרו בהליך דנן.

35. כן ציינה המאשימה, כי בהליך זה ניתנה לנאשם הזדמנות להשתלב במסגרת טיפולית, אך הנאשם לא היטיב לנצלה, הפר תנאים והוצא מהמסגרת. בנסיבות אלו, טענה המאשימה, כי מאמציו של הנאשם לחזור למוטב לא הוכחו ולא ניתן לאמוד את פוטנציאל שיקומו של הנאשם, שהוא זה אשר גרם להפרת האמון והכללים ומשכך, לא מתקיימים התנאים להתחשבות בשיקולי שיקום הנאשם.

36. עוד ציינה המאשימה, כי ביום 29.4.14, נגזר דינו של הנאשם בשני תיקים (נשוא ת"פ 6818-02-12, אליו צורף ת"פ 20440-01-14) בגין הרשעתו בעבירות שעניינן, גניבה והפרעה לשוטר. כך ציינה המאשימה, כי במסגרת גזר הדין שם הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור הנאשם כל עבירה כנגד הרכוש, או עבירה כלפי עובד ציבור. כמו כן ציינה המאשימה, כי הוטלה על הנאשם התחייבות כספית. לאור האמור לעיל ובעקבות הרשעת הנאשם בעבירות נשוא האישום השני בתיק דנן, עתרה המאשימה להורות על הפעלת המאסר המותנה, התלוי ועומד כנגד הנאשם.

37. כך ביקשה המאשימה להדגיש, כי עיתוי הטלת המאסר המותנה והעובדה שהנאשם היה בזמן זה במנוסה ולא מנע מהנאשם מלנהוג כמתואר בעובדות האישום השני, משקפים את הצורך בהרתעה אישית. עוד טענה המאשימה, כי עובדות כתב האישום נשוא ת"פ 20440-01-14 מלמדות אודות יחסו של הנאשם לשלטון החוק והאמונים על אכיפתו.

38. לאור האמור לעיל, עתרה המאשימה להורות על הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם וזאת במצטבר לכל עונש שיוטל עליו במסגרת ההליך דנן וכן להפעיל את ההתחייבות הכספית בסך ₪ 3,000 שהוטלה על הנאשם.

39. לאור כל האמור לעיל ובהתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונשי מאסר בפועל הממוקמים מעט מתחת לרף האמצעי של מתחמי העונש ההולמים, כפי הצעתה. כן עתרה המאשימה, כי שעה שעסקינן באירועים נפרדים, להטיל על הנאשם את העונשים באופן מצטבר. בהקשר זה טענה המאשימה, כי התנהגות הנאשם אינה מצדיקה הקלה מאת מערכת שלטון החוק וכי יש בהטלת עונש חופף כדי להחטיא את מטרות ההרתעה העומדות לנגד עיניו של בית המשפט. כך טענה המאשימה, כי הטלת עונשים באופן חופף בנסיבות המקרה דנן, תהווה מעין מתן "פרס", כך כהגדרת המאשימה, על התנהלותו העבריינית של הנאשם גם לאחר האירוע ביום 11.4.14.

40. עוד עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסרים מותנים ארוכים ומשמעותיים בגין העבירות בהן הורשע למשך תקופה ממושכת, אשר ירתיעו את הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד.

41. כך ביקשה המאשימה להדגיש, כי היא נמנעת מלעתור לחיוב הנאשם בתשלום קנס, זאת על רקע נסיבותיו

האישיות.

42. עוד עתרה המאשימה לפסול את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך מספר שנים, זאת במצטבר לכל פסילה קיימת וכן להטיל על הנאשם פסילה על תנאי.

43. מתוקף סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט- 1969 (להלן: **"פקודת סדר הדין הפלילי"**) עתרה המאשימה להורות על חילוט הרכב נשוא כתב האישום המתוקן, אשר שייך לנאשם ואשר שימש לביצוע העבירות. כך ביקשה המאשימה להדגיש, כי היא עותרת להפעיל את המאסר המותנה וההתחייבות הכספית התלויים ועומדים כנגד הנאשם, וזאת באופן מצטבר.

44. במסגרת השלמת טיעוניה לעונש חזרה המאשימה על טיעוניה הכתובים, כפי שאלה מפורטים לעיל.

45. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

46. באשר לטיעון ב"כ הנאשם ולפיו, המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם הוא בלתי מידתי, טענה המאשימה, כי טיעון זה אינו רלוונטי לענייננו כאן, אלא לערעור על גזר הדין אשר השית על הנאשם את המאסר המותנה האמור. עם זאת טענה המאשימה, כי העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת ת"פ 20440-01-14, הן חמורות ורלוונטיות גם לענייננו כאן.

47. באשר לסוגית שיקום הנאשם, טענה המאשימה, כי ההפרות שבוצעו והובילו לפליטת הנאשם מהמסגרת הטיפולית ב -"רטורנו", מלמדות, כי עסקינן בהפרות חמורות בשים לב לעובדה, כי חלק מהמעשים בוצעו בזמן חופשה, שעה שבית המשפט נתן אמון והזדמנות נוספת לנאשם מעבר לנדרש.

48. כך ביקשה המאשימה לטעון, כי על פי חומר החקירה, ישנם מסמכים חד משמעיים המעידים, כי הרכב שייך לנאשם. בהקשר זה הדגישה, כי הרכב שימש באופן מובהק לביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן ומשכך, המאשימה עותרת לחילוטו. כך הוסיפה וטענה המאשימה, כי אין בידה מידע אודות שימוש כל המשפחה ברכב.

49. כן ציינה המאשימה, כי אין בידה כל אישור אובייקטיבי באשר לטענת ב"כ הנאשם, כי הנאשם נגמל מסמים. עוד הגישה ב"כ המאשימה, בהסכמה, מסמך באשר לפסילה הקיימת של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/2.

טיעוני הנאשם לעונש:

50. כראיות לעונש מטעם הנאשם הוגש מסמך מאת עיריית מגדל העמק, אשר התקבל וסומן נ/1. כן הוגש תיעוד רפואי, אשר התקבל וסומן נ/2. כן הוגש סיכום אשפוז זמני, אשר התקבל וסומן נ/3. כן הגיש ב"כ הנאשם את טיעונו לעונש בכתב.

51. במסגרת טיעוניו לעונש בכתב הדגיש ב"כ הנאשם את פרטי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים והפנה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין ולשיקולי הענישה שהותוו במסגרתו.
52. כך ציין ב"כ הנאשם, כי אין מחלוקת, כי הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות שביצע הנאשם הוא חשוב. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי כתוצאה מביצוע העבירות לא נגרם נזק לגוף, או לרכוש ומשכך, הערך החברתי המוגן נפגע באורח קל ומינורי.
53. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא ביצע עת העבירות מתוך כוונה עבריינית, או מתוך כוונה פוגענית, אלא מתוך לחץ ותוך כדי הפעלת שיקול דעת רגעי לא נכון.
54. עוד טען ב"כ הנאשם, כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם לא ביצע את העבירות תוך כדי תכנון מוקדם וכי לא נגרם נזק מביצוע העבירות. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי הפעלת שיקול דעת לא נכון וקבלת החלטות תחת לחץ, הם שהובילו את הנאשם לביצוע מעשיו.
55. כך טען ב"כ הנאשם, כי מהפסיקה הדנה בעבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עולה קשת ענישה רחבה הנעה בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר. בנסיבות המקרה דנן, טען ב"כ הנאשם, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם זה.
56. באשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.
57. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי טרם מעצרו של הנאשם הוא ניהל אורח חיים רגיל וכי מיצוי הדין עם הנאשם, יפגע בו רבות. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם בן 23 שנים וכי השתת עונש מאסר בפועל ארוך וממושך תגרום לנאשם נזק בלתי הפיך והסתגלות בעל כורחו לחיי הכלא.
58. עוד טען ב"כ הנאשם, כי החמרה בעונשו של הנאשם ובפרט ברכיב המאסר בפועל, תפגע גם בבני משפחת הנאשם. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הורי הנאשם מרותקים לכיסא גלגלים ושניהם זקוקים לעזרת הזולת במשך 24 שעות ביממה, אחיו של הנאשם חייל, אחותו הבכורה נשואה ואחות נוספת עובדת. כך טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הוא זה אשר סעד ועזר להוריו במשך שנים וכי מאז מעצרו הוריו מתקשים עד מאוד בחיי היומיום שלהם.
59. כן טען ב"כ הנאשם, כי לנאשם נגרמו נזקים רבים ובלתי הפיכים כתוצאה ממעצרו הממושך ומהרשעתו בדין. כך טען, כי הנאשם לא עבד במשך שנה, היה נתון במעצר ושהה בקהילה "רטורנו", נסיבות אשר גרמו לו לנזקים כספיים רבים.
60. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, התחרט באופן כן, הכה על חטא וכי אין סיכון, כי יחזור לסורו.

61. עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הביע נכונות להירתם לכל הליך טיפולי שיוצע לו, הנאשם השתלב בהליך גמילה בקהילת "רטורנו" ושהה שם מיום 3.12.14 ועד ליום 8.3.15, אולם הוצא בשל הפרת כללי המקום, דבר אשר התבטא בשתיית כוס אלכוהול והכנסת טלפון נייד למקום. כך טען ב"כ הנאשם, כי שילוב הנאשם בקהילה טיפולית ושהייתו שם משך תקופה של 3 חודשים, מעידים, כי עסקין באדם בעל מוטיבציה גבוהה לשיקום.

62. כך הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה בבית המשפט וחסך זמן שיפוטי יקר. כך ביקש ב"כ הנאשם להדגיש, כי הנאשם מוכן להשתלב בכל הליך טיפולי שיוצע לו בין כותלי בית הסוהר.

63. כן ציין ב"כ הנאשם, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן, גניבה, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו והחזקת סמים. כך ציין, כי לנאשם גם שני רישומים פליליים מבית המשפט לנוער. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד וכי הנאשם לא ריצה בעבר מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

64. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם הן קשות. הנאשם בן 23 שנים, רווק, בטרם מעצרו התגורר בבית הוריו במגדל העמק ועבד לסירוגין בעבודות שיפוצים. כך ציין, כי משפחת הנאשם מונה 6 נפשות וכי אביו ואמו מרותקים לכיסא גלגלים ומתקיימים מקצבת נכות כללית מטעם הביטוח הלאומי. עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם מטפל וסועד את הוריו במשך שנים וכי בשל מעצרו, הוריו מתקשים לקבל מענה לצרכיהם. בהקשר זה עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

65. כך עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ישקלל בעת גזירת דינו של הנאשם את נסיבות ביצוע העבירות באופן ספציפי ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. כך עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מלשקלל את שיקול הרתעת הרבים בעת גזירת דינו של הנאשם.

66. כך ציין ב"כ הנאשם, כי שיקול הרתעת הרבים הוא אחד מהשיקולים שבית המשפט משקלל בתוך מתחם העונש ההולם ולא בעת קביעתו. כן טען ב"כ הנאשם, כי החמרה בעונש מטעמי הרתעת הרבים נחשבת לאקט פסול מוסרית, זאת משום שהיא מבקשת לעשות שימוש באדם כמכשיר לחינוך הציבור.

67. כך טען ב"כ הנאשם, כי על אף הפסקת הליך הגמילה בקהילת "רטורנו" ברי, כי קיים פוטנציאל של ממש לשיקומו של הנאשם וכי הנאשם מעוניין בשילובו בהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר. עוד טען ב"כ הנאשם, כי העובדה שהנאשם השתלב בהליך טיפולי שעניינו גמילה במשך 3 חודשים בקהילת "רטורנו" והוצא משם בשל הפרת תנאי המקום בלבד ולא בשל אי הצלחת ההליך הטיפולי, מהווה תשתית מבוססת לסיכויי שיקומו של הנאשם בעתיד. משכך, עתר ב"כ הנאשם לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם כפי שייקבע ע"י בית המשפט וזאת מטעמי שיקום הנאשם ולהסתפק במאסר למשך שנה אחת, תקופה אשר כשלעצמה משמעותית וניכרת.

68. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה נתון במעצר מיום 5.5.14 ועד ליום 3.12.14 ומיום 12.3.15. כן ציין, כי מיום 3.12.14 ועד ליום 12.3.15 שהה הנאשם בקהילה טיפולית "רטורנו". כך עתר ב"כ הנאשם, כי בית

המשפט ינכה את ימי המעצר מתקופה המאסר שתושט על הנאשם

69. כך עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מלחייב את הנאשם בתשלום קנס, כמו גם לחייבו בתשלום פיצוי וזאת מן הטעם, כי מאז האירוע הנאשם נתון במעצר וכי אין לו תמיכה חיצונית כלשהי ומשמעות חיוב הנאשם בתשלום קנס, היא הטלת מאסר בפועל נוסף על הנאשם.

70. כן עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מלפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם למשך תקופה ארוכה וממושכת. כך עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יסתפק בפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם למשך מספר חודשים, על מנת להשאיר לנאשם צוהר של תקווה שמא ביום מן הימים הוא יחזור וישתלב בחיים האזרחיים כאדם נורמטיבי.

71. כך טען ב"כ הנאשם, כי כתב האישום המתוקן מגולל בחובו שני אירועים שונים ונפרדים כאשר בגין האירוע הראשון יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו ולגזור על הנאשם עונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע במסגרת אותו אירוע ובאשר לאירוע השני, טען ב"כ הנאשם, כי אין הצדקה להטיל על הנאשם מאסר בפועל בגין העבירות נשוא אישום זה.

72. כך ציין ב"כ הנאשם, כי כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים בגין עבירה שעניינה הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט יפעיל את המאסר המותנה באופן חופף שכן, עסקינן במאסר מותנה בלתי מידתי. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

73. לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע ממיצוי הדין עם הנאשם ויטיל עליו תקופת מאסר מתונה וקצרה.

74. במסגרת השלמת טיעוניו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מאימוץ מתחם העונש ההולם, כפי הצעת המאשימה שכן, לדידו, המתחם שהוצע אינו משקף את חומרת העבירות שביצע הנאשם ואת נסיבותיהן, כפי המתואר בכתב האישום המתוקן. כך ביקש להדגיש ב"כ הנאשם, כי בגין העבירה שעניינה סיכון חיי אדם, היא העבירה העיקרית, לא נגרם נזק לגוף, או לרכוש, העבירות בוצעו ללא כל תכנון מוקדם, הנאשם נלחץ מהמצב אליו נקלע וביצע את העבירות תוך כדי הפעלת שיקול דעת רגעי לא נכון.

75. כן חזר ב"כ הנאשם על טיעוניו לעונש הכתובים, כפי שאלה פורטו לעיל והוסיף וטען, כי הנאשם אינו מבקש להשתמש במצבם הרפואי הרעוע של הוריו לצורך ההליך כאן, אולם בטרם מעצרו הוא זה אשר סעד את הוריו ועזר להם. כן טען ב"כ הנאשם, כי העובדה, כי מאז מעצרו של הנאשם הוא חדל להשתמש בסמים מלמדת, כי הנאשם חפץ להשתקם.

76. באשר לבקשת המאשימה לחילוט רכבו של הנאשם, עתר ב"כ הנאשם לדחיית בקשה זו. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי לא הוגשה כל בקשה מנומקת לחילוט הרכב ואין להסתפק בכך שהמאשימה בטיעוניה לעונש עתרה לכך. כך הוסיף בהקשר זה, כי בכתב האישום המתוקן לא ביקשה המאשימה להכריז על הרכב כבר חילוט וכי המאשימה לא הניחה בפני בית המשפט תשתית ראייתית מספקת כדי להוכיח שהרכב

בבעלותו היחידה של הנאשם, אם כי מבחינה פורמאלית הרכב רשום על שמו, אולם בפועל הוא שייך למשפחתו. עוד הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי הוא סבור, כי הבקשה אינה עומדת בהוראות סעיף 39א' לפקודת סדר הדין הפלילי. כך עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט לא ימצה את הדין עם הנאשם וינהג כלפיו במידת רחמים.

77. בדבריה של אמו של הנאשם בפני, ציינה האם, כי מעשי הנאשם אינם טובים אך עם זאת, הנאשם השתקם, ומזה כשנה הוא אינו משתמש בסמים וכי היא מבחינה בשינוי משמעותי בבנה. כך פירטה האם אודות הקשיים עימם מתמודדים היא ובעלה וכן פירטה אודות נסיבותיהם האישיות ומצבם הרפואי. האם עתרה, כי יתאפשר לנאשם להמשיך בהליך טיפולי במסגרת קהילה טיפולית ושלא בין כותלי בית הסוהר. עוד ציינה, כי הנאשם מעוניין להתחתן ולהקים בית וביקשה את רחמי בית המשפט ומתן האפשרות לנאשם להשתלב בהליך טיפולי.

78. בדבריו בפני ציין הנאשם, כי הוא קיבל הזדמנות להשתקם, אחז בה בכל הכוח אך עשה שתי טעויות שבגינן הוא נפלט מההליך הטיפולי. כך אמר הנאשם, כי במשך התקופה בה שהה בהליך טיפולי הוא הפנים, כי הוא לא ישוב למעגל הסמים ולמד, כי עליו לדבר ולשתף ברגשותיו. הנאשם הודה, כי טעה וביקש את התחשבות בית המשפט וציין, כי הוא מעוניין להמשיך בהליך טיפולי. עוד הדגיש הנאשם, כי הוא מסייע להוריו ומעוניין לחזור אליהם ולהמשיך לסייע להם. עוד הדגיש, כי יש לו בת זוג מזה כ - 7 שנים וכי כאשר יסתיים ההליך המשפטי, הוא מעוניין לבנות את עתידו.

תסקיר שירות המבחן

79. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר הנושא תאריך 7.6.15.

80. מהתסקיר עולה, כי הנאשם בן 23 שנים, רווק, תושב מגדל העמק, השווה בכלא צלמון מחודש מרץ שנה זו. טרם מעצרו עבד הנאשם, כך לדבריו, בעבודות מזדמנות בשיפוצים.

81. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם והובאו נתונים אודות נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר מפאת צנעת הפרט לא אפרטן. בקליפת אגוז יצוין, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם הן קשות, כי אביו ואמו של הנאשם סובלים מנכות, מרותקים לכיסא גלגלים, מתקיימים מקצבת נכות מטעם המוסד לביטוח לאומי וכי בגיל 10 שנים הוצא הנאשם לסידור חוץ ביתי בניגוד לרצון הוריו.

82. בהתייחס לדפוסי התמכרותו, מסר הנאשם, כי החל להשתמש בסמים בגיל 12, כאשר נחשף בסביבת מגוריו לסמים ונטה ליצירת קשר עם אוכלוסיית שוליים. כך עולה, כי על רקע השימוש בסמים שונים ומעורבותו בפלילים, נדון הנאשם למאסר בן חודש ימים ושולב במרכז יום על ידי שירות המבחן לנוער. כך עולה, כי הנאשם שולב בטיפול במסגרת "מרכז גוונים", המיועדת לנוער בסיכון. עוד עולה, כי הנאשם שמר על ניקיון במשך שבעה חודשים, אך לאחר תקופה חזר לשימוש בסמים. בהמשך, שהה הנאשם ב"נוה חורש", מעון נעול, לצורך אבחון, אך נשר. כן עולה, כי הנאשם לא גויס לצבא על רקע מעורבות פלילית ועל רקע אי התאמה.

83. לדברי הנאשם, הוא עבר מספר ניסיונות גמילה במרכז "גוונים" וכן היה בקשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות באזור מגוריו וכי כיום הוא נקי משימוש בסמים.

84. במסגרת ההליך הפלילי דנן, הנאשם הופנה לקהילה טיפולית "רטורנו" לצורך טיפול בבעיית התמכרותו, זאת במסגרת חלופת מעצר. כך עולה, כי עסקין במסגרת טיפולית סגורה וכי הנאשם שהה במסגרת זו מיום 3.12.14 ועד ליום 8.3.15.

85. כך עולה, כי במכתב הסיכום מהעובדת הסוציאלית המטפלת נמסר, כי בתחילת הליך הטיפול ביטא הנאשם מוטיבציה גבוהה לעריכת שינוי וביטא רצון לרכוש כלים להתמודדות עם כעסים, מצבים מעוררי מתח וללמוד לקבל סמכות. בתחילה, התקשה הנאשם לשתף במסגרת קבוצות טיפוליות ונעזר בעיקר בשיחות פרטניות. במהלך הזמן, נטל הנאשם חלק פעיל יותר וביטא את קשיו, והכל כמפורט בתסקיר.

86. עוד עולה, כי במהלך שהותו בקהילה ביצע הנאשם מספר חריגות מכללי המקום, החזיק מכשיר נייד בניגוד לכללים ושתה אלכוהול במסגרת יציאה טיפולית לביתו. בעקבות כך, הוחלט על הרחקת הנאשם מהמסגרת הטיפולית. להערכת הצוות המטפל, הנאשם אינו בשל באופן מלא לעבור הליך גמילתי וזקוק למסגרת טיפולית, אשר תסייע לו לרכוש כלים לעמידה בסמכות ולדחות סיפוקים.

87. כן עולה, כי עיון בגיליון הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם מלמד, כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן, גניבה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והחזקת סמים. עיון בגיליון הרשעותיו התעבורתיות מלמד, כי לחובת הנאשם רישום בגין תוקף רישיון פקע מעל לארבעה חודשים וכי לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה נשוא ת"פ 34633-04-11 של בית המשפט השלום בנצרת.

88. בהתייחסות הנאשם לעבירות דנן, הנאשם לקח אחריות חלקית למעשיו ומסר, כי הוא היה מעורב באירוע לאחר בילוי עם חברים, בו שתו לשוכרה. לדברי הנאשם, הוא נהג ברכב כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול ועישן סמים טרם הנסיעה. הנאשם שלל, כי הסמים אשר נזרקו מהרכב היו בבעלותו ושלל השמדה מכוונת של ראיות. כן תיאר הנאשם, כי הוא ברח מכוחות הביטחון כיוון שחשש מתגובתם אליו לאחר המרדף ברכב. הנאשם תיאר, כי הוא מכיר במסוכנות העולה ממעשיו המתוארים לעיל וטען, כי פעל באופן אימפולסיבי מבלי להפעיל שיקול דעת מווסת.

89. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לוקח אחריות חלקית למעשיו וביטא עמדה מתגוננת ביחס לנסיבות ביצוע העבירות ואמפטיה נמוכה כלפי השוטרים. שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד וכי התנהגות הנאשם בעת ביצוע העבירות מאפיינת את אורח החיים ההתמכרותי אותו ניהל הנאשם ונגררות אחר חברת שוליים אשר נתנה מענה לצרכי השתייכות וקבלת משמעות.

90. באשר להערכת הסיכון והסיכוי לשיקום, התרשם שירות המבחן, כי עסקין בצעיר בשלהי גיל ההתבגרות, בעל יכולת טובה לביטוי רגשי. כך התרשם שירות המבחן, כי הנאשם חסר דמויות סמכות אשר יציבו עבורו גבולות וכי טרם מעצרו ניהל הנאשם אורח חיים שולי, השתמש בסמים ויצר קשרים בעייתיים. לדברי הנאשם,

הוא בעל נטייה להרס עצמי וגם כאשר ניתנה לו הזדמנות לערוך שינוי במסגרת הקהילה, הוא התקשה לעמוד בגבולות החיצוניים, בעמידה בגבולות ובסמכות חיצונית. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה להיעזר בהזדמנות אשר ניתנה לו על ידי בית המשפט, לעבור הליך גמילתי מסודר בקהילה הטיפולית "רטורנו". שירות המבחן סבור, כי עסקינן בצעיר חסר בשלות רגשית, אשר היה בעבר בטיפול בשירות המבחן לנוער, אך לא הצליח לערוך שינוי מהותי באורחות חייו.

91. שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד וסבור, כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית, אשר תהווה גבול חיצוני עבורו.

92. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וסבור, כי הנאשם זקוק לגבולות חיצוניים על מנת לערוך שינוי וכדי להפחית מאפשרות הישנות ביצוע עבירות בעתיד. שירות המבחן מעריך, כי ענישה הרתעתית כמאסר בין כותלי הכלא והטלת מאסר מותנה יהוו גורם מפחית רצידיביזם וגם יחדד עבור הנאשם את גבולות החוק. במידה ויוטל על הנאשם מאסר, שירות המבחן בא בהמלצה לשלבו בטיפול גמילתי בין כותלי הכלא.

דין והכרעה:

93. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן הכולל בחובו שני אישומים ואשר עניינם:

אישום ראשון: סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בצוותא, ניסיון להשמדת ראיה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

אישום שני: ניסיון לשיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר.

אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

94. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10/7/12 ולפיכך חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

95. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה

נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

96. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי זה מגלם בחובו שני אישומים המתארים שני אירועים שונים ומאובחנים הכוללים פרטים, נקודות זמן ומסד עובדתי שונה ומאובחן. אכן האירוע השני הינו מעשה שנעשה כתוצאה ובזיקה לאירוע הראשון, אך מקום בו עסקין באירוע הכולל בחובו מסד עובדתי שונה ומאובחן, מקום זמן שונים, הרי שיש בכך כדי להביא למסקנה, כי עסקין בשני אירועים שונים ומאובחנים, אשר בשלהם עלינו לקבוע שני מתחמי עונש הולמים, זאת בזיקה לפסיקה בסוגיה זו.

קביעת מתחם העונש ההולם באשר לאירוע הראשון:

97. כאמור, בהקשרו של אירוע זה הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שעניינן, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בצוותא, ניסיון להשמדת ראיה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

98. הערכים החברתיים המוגנים, אשר נפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם הם בראש ובראשונה שמירה על חיי אדם, כמו גם שמירה על שלטון החוק, חקר האמת, ציות לגורמים האוכפים אותו, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנוהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם, סיכון נהגים אחרים וסיכון חייהם של הולכי הרגל והמשתמשים בדרך.

באשר לעבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ראה ע"פ 291/13 **טלאב אברהים נ' מדינת ישראל**, (22.12.13) (להלן: "**עניין טלאב אברהים**"), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

" 8. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב, כאמור, בערך חברתי שנפגע ובנסיבות ביצוע העבירה. העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה..."

99. באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, הרי שאין חולק, כי במעשי הנאשם יש כדי לפגוע באופן ממשי ומוחשי בערכים מוגנים אלו, נוכח טיב המעשים שביצע, אופיים ומהותם, כפי שהם ניבטים ועולים מעובדות אישום זה בהן הודה הנאשם ועל פיהן הורשע.

100. עוד נציין, כי הפגיעה בערכים החברתיים מקבלת משנה תוקף, שעה שהנאשם נהג בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח. במעשיו אלה, העמיד הנאשם בסיכון את משתמשי הדרך והעצים את הפגיעה בערך המוגן שעניינו שלום וביטחון הציבור. לא זו אף זו, במהלך הנסיעה חלף הנאשם במהירות גבוהה על פני מעבר חציה, זאת בזמן שהולך רגל חצה במעבר חציה, על המשמעותיות הקמות מכך באשר לסיכון בו העמיד הנאשם את הולכי הרגל.

101. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבית המשפט העליון קבע, כי יש להחמיר בענישה בעבירות כגון דא. עוד נדגיש, כי בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה שעניינה סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה וראה בעניין זה עניין **טלאב אבראהים**, אשר הוזכר לעיל, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"... בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה זו (בטרם נחקק תיקון 113; ראו ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן [פורסם בנבו] (11.11.2004); ע"פ 5778/11 מדינת ישראל נ' ביטון, פס' 5 [פורסם בנבו] (13.9.2011) והפסיקה המוזכרת שם). רף זה יכול לשמש אותנו כנקודת המוצא לעונש, שעל בסיסה נעצב את המתחם ההולם בהתאם לנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון..."

בעניין **טלאב איבראהים** עסקינן היה במרדף שהתרחש בכביש מרכזי ובשעות ערב מוקדמות ולאחריו התרחש גם מרדף רגלי, כאשר המערער שם עשה כל שביכולתו כדי להימלט מן השוטרים. שם, כתוצאה מביצוע העבירה נגרם נזק למשתמשים בדרך ובכך למעשה התגשם הסיכון הפוטנציאלי הטמון בעבירה. לכל אלה הצטרפה העובדה, כי העבירה בוצעה על רקע שהייה בלתי חוקית של המערער ואף הסעת שוהים בלתי חוקיים. שם קבע בית המשפט העליון, כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות נע בין 3 שנות מאסר לבין 5 שנות מאסר ובסופו של יום דחה את ערעור המערער על חומרת העונש ואישר עונש מאסר בפועל בן 38 חודשים שהושת על המערער שם.

102. כן ראה ע"פ 4894/13 **יחזקאל סלע נ' מדינת ישראל** (23.1.2014). המערער שם הורשע בעבירות שעניינן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה בשכרות וכן צרף שני תיקים שעניינם עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

103. כן ראה ת"פ 5078-04-13 (מחוזי תל-אביב) **מדינת ישראל נ' לואי שטארה ואח'** (4.11.13). שם הורשע הנאשם 1 לאחר שמיעת ראיות בעבירות שעניינן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם 2 הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות שעניינן גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כדין והחזקת סכין. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 1 תקופת מאסר כוללת של חמש שנים וחמישה חודשים ועונשים נלווים. על הנאשם 2 השית בית המשפט המחוזי, בין היתר, 30 חודשי מאסר בפועל.

104. כן ראה ת"פ 42744-02-12 (מחוזי נצרת) **מדינת ישראל נ' סאבר אבראהים** (10.7.13), שם הורשע הנאשם בעבירות שעניינן מעשי פזיזות ורשלנות, נהיגה בפסילה, סטייה מנתיב, עקיפה כשהדרך לא פנויה, עקיפה תוך קו הפרדה רצוף והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי, השית על הנאשם, בין היתר, 14 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט העליון (נשוא ע"פ 5446/13) נדחה, תוך שבית המשפט העליון קובע את הדברים הבאים:

"... המעשים שביצע המערער הם חמורים וטומנים בחובם פוטנציאל ממשי לפגיעה בשלום הציבור ובביטחונו..."

105. כן ראה ע"פ 2076/06 **אוסמה אבו עצא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) שם הורשע המערער בעבירות שעניין, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי גזר את עונשו של המערער ל- 24 חודשי מאסר בפועל ולעונשים נלווים. המערער הלין כנגד חומרת העונש והמדינה ערערה על קולתו. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער וקיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונש המאסר בפועל על 4 שנים. יתר רכיבי גזר הדין נותרו בעינם.

106. כן ראה ע"פ 8410/09 **נואף אלשיך נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע שם על פי הודאתו בעבירות שעניין סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה. ביהמ"ש המחוזי דן אותו ל- 4 שנות מאסר, שנתיים מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים. ערעור על חומרת העונש נדחה. בית המשפט העליון חזר וציין, כי בשורה ארוכה של פסקי דין הבהירו בתי המשפט, כי נהגים פורקי עול, אשר אינם מצייתים לדרישת שוטרים לעצור ונמלטים תוך סיכון חיי אדם, ראויים למאסר ממושך, ולו כדי למנוע את סכנתם לציבור.

107. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מחד, ראוי לציין, כפי העולה מעובדות אישום זה, חלקו של הנאשם בביצוע המעשים נשוא אישום זה הינו דומיננטי, שעה שהנאשם הוא זה אשר נהג ברכב, זאת כאשר הוא פסול מלעשות כן. כך נציין, כי כאשר השוטרים ביקשו מהנאשם לעצור את רכבו, הוא לא נענה לכריזתם והמשיך בנסיעה מהירה. כאמור, במהלך הנסיעה חלפו הנאשמים במהירות גבוהה על פני מעבר חציה בזמן שהולך רגל חצה במעבר חציה ובכך סיכנו את חייו. לא זו אף זו, הנאשמים המשיכו להאיץ חרף כריזת השוטרים הקוראים להם לעצור, חצו קו הפרדה רצוף, חצו באור אדום במהירות גבוהה שלושה רמזורים וביצעו עקיפות מסוכנות של כלי רכב הנוסעים בציר התנועה. כך נדגיש וביתר שאת, כי במהלך הנסיעה, אחז הנאשם בשלוש שקיות ניילון, בזו אחר זו ופיזר מתוכן חומר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשם אף זרק את שלוש השקיות.

108. כך נדגיש את אורכו של המרדף, את מקום התרחשותו ואת העובדה, כי לאור המהירות הגבוהה בה נסע הרכב, הנאשמים איבדו את יציבותם וכמעט התנגשו בחומת בטון. לאחר מכן הרכב התייצב והחל להאט באזור תחנת הדלק. בטרם עצירה מוחלטת של הרכב, יצא הנאשם ונמלט מן המקום.

109. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, הרי שכאמור, עבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך ואך בנס מעשי הנאשם לא הובילו לנזקים ולתוצאות חמורות.

110. באשר לסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע מעשיו, נפנה לדברי הנאשם כפי שאלה באים לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ולפיהם, הנאשם ברח מכוחות הביטחון כיוון שחשש מתגובתם אליו לאחר המרדף ברכב, הוא מכיר במסוכנות העולה ממעשיו ופעל באופן אימפולסיבי מבלי להפעיל שיקול דעת מווסת. עם זאת, יצוין, כי אין באלה כדי להוות הצדקה למעשים חמורים אלו, באשר ראויים הם לכל גנאי.

111. מאידך, נציין, כאמור, את העולה מטיעוני ב"כ הנאשם באשר לעובדה, כי מבלי להקל ראש בנזק הפוטנציאלי הגלום במעשי הנאשם, הרי שבסופו של יום, לא התממש פוטנציאל זה ולא נגרם נזק

קונקרטי.

112. עוד יצוין, כי כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שאין עסקין באירוע אשר הינו פרי תכנון מוקדם, עובדה אשר אינה שנויה במחלוקת בין הצדדים, כפי טיעוניהם לעונש.

113. כן ראוי לציין, כי עסקין במי שהוא "בגיר-צעיר", על המשמעויות הקמות מכך. לסוגיה זו השלכה גם באשר לקביעת מתחם העונש ההולם וגם באשר למיקום העונש הראוי לנאשם, כפי שיובא בהמשך גזר דין זה.

114. בנסיבות העניין, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם באשר לאישום הראשון נע בין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם באשר לאירוע השני

115. בהקשרו של אירוע זה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שעניינן, ניסיון לשיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטרי.

116. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע המעשים שביצע הנאשם במסגרת אישום זה הם שלטון החוק, הצורך בשמירה על הסדר הציבורי, תקינות ההליך החקירתי והשיפוטי ויכולת המשטרה ובתי המשפט להגיע אל חקר האמת.

117. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה, כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה פגיעה משמעותית. כאמור, האירוע נשוא האישום הראשון התרחש ביום 11.4.14. מיום זה ועד ליום 17.4.14 לא הגיע הנאשם למשטרה. מיום 17.4.14 ועד למעצר הנאשם ביום 4.5.14, נמנע הנאשם מהתייצבות בתחנת המשטרה לצורך חקירתו, על אף שזומן לחקירה כדין. ביום 4.5.14 הגיעו השוטרים לביתו של הנאשם. אחות הנאשם הודיעה לו אודות הגעתם והנאשם קפץ מחלון אחד החדרים במטרה להימלט מידי השוטרים. השוטרים הבחינו בנאשם שקפץ מהחלון והצליחו לתפסו. זאת ועוד, כאשר הודיעו השוטרים לנאשם על מעצרו, הוא התנגד למעצר ובעט ברגליו בשוטרי המשטרה, על מנת להימלט ממעצר עד שהוכנס לרכב המשטרה.

118. במעשי הנאשם נוכח טיבם ומהותם, יש כדי לפגוע באופן ממשי ומוחשי בערכים החברתיים המוגנים שפורטו לעיל. יחד עם זאת, ראוי לציין, כי בהקשר של עבירת שיבוש מהלכי משפט, הרי שעניין לנו בעבירת ניסיון בלבד וכי אין עסקין בעבירה המושלמת, זאת מחד, מבלי להקל ראש במהות המעשים וחומרתם ואולם מאידך, לכך השלכה באשר למידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בהקשר של עבירה זו.

119. כך נציין, כי בתי המשפט הבהירו את הצורך להשית ענישה מוחשית ומשמעותית בעבירות כגון דא, אשר יש בהן כדי לחתור תחת הסדר הציבורי ושלטון החוק. מודעת אני לכך, כי הפסיקה שתובא להלן עניינה בעבירה המושלמת שעניינה שיבוש מהלכי משפט, זאת בשונה מהמקרה דנן בו עניין לנו בעבירת ניסיון ואולם הדברים בוודאי ישוקללו ויקבלו את ביטויים בשינויים המחויבים תוך עריכת הבחינה הנדרשת והשינויים המחויבים לענייננו שלנו.
120. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ראה רע"פ 153/99 **אלגד נ' מדינת ישראל** (29.8.01). שם, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהיה שוטר במקצועו והורשע בעבירה של שיבוש הליכי משפט והדחה בחקירה ונדון למאסר על תנאי.
121. כן ראה ע"פ 236/88 **איזמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.8.90). שם, הורשע נאשם בעבירות שעניינן שיבוש הליכי משפט והשמדת ראיה ונידון למאסר על תנאי.
122. כן ראה ת"פ (נת') 6828-04-13 **מדינת ישראל נ' גליקסמן** [פורסם בנבו] שם, הורשע הנאשם בעבירות שעניינן שיבוש הליכי משפט וידיעות כוזבות בכך שמסר במשטרה, לבקשתו של האשם בתאונה, הודאה כוזבת ולפיה, הוא זה אשר נהג ברכב וגרם לתאונת דרכים קטלנית. הנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות.
123. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין, כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם ועל ידו בלבד וכי הוא האחראי הבלעדי והמלא לתוצאותיהן. עוד יצוין, כי הנאשם פעל מתוך בחירה ומתוך החלטה מושכלת. הנאשם הבין את משמעות מעשיו ויכול היה להימנע מהם.
124. כך שמתי ליבי לעובדה, כי הנאשם ביצע את מעשיו נשוא אישום זה ימים ספורים בלבד לאחר שהושת עליו מאסר על תנאי בן 6 חודשים נשוא ת"פ 6818-02-12 של בית משפט השלום בנצרת ביום 29.4.14. בהקשר זה ראה האסמכתאות ת/1 המדברות בעד עצמן.
125. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות נציין, כי במעשים כגון דא, צפויה פגיעה ובזבוז של משאבים חשובים ויקרים של רשויות אכיפת החוק והפרעה למי הממלא תפקידו כחוק לעשות זאת בלא מפריע.
126. מאידך, ראוי לציין, כי עסקינן במי שהוא "בגיר-צעיר", על המשמעויות הקמות מכך.
127. בנסיבות העניין, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם באשר לאישום השני נע בין חודש מאסר בפועל לבין חמישה חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו גם על דרך עבודות שירות בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

128. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם בהתייחס למתחמי הענישה, כפי שנקבעו לעיל. זאת ועוד, בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

129. סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.

130. עוד סבורה אני, בהתאם לסמכות הנתונה לי, בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, כי יש להשית על הנאשם עונש כולל בגין כל מעשיו ואין להשית עונשים נפרדים בגין כל אחד מהאירועים, כמפורט לעיל. בהקשר זה ראוי לציין את הקשר הפנימי בין המעשים נשוא כל אחד מן האישומים, כפי שהדבר פורט בגזר דין זה וכפי שהדבר ניבט ועולה מעובדות כתב האישום המתוקן המדברות הן בעד עצמן.

131. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין מחד, כי עסקינן במי שהוא בוגר, יליד 1991, זאת בשונה ממי שהוא קטין ואולם, גם בהקשר זה נדגיש, כי עניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר", על המשמעויות הרחבות הקמות מכך, זאת מבלי שנעלמו מעינינו פסיקות בית המשפט העליון בסוגיה זו.

132. עוד יצוין, כי לחובת הנאשם הרשעות פליליות קודמות כעולה מגיליון ת/1 הכוללות בחובן עבירות שעניינן, גניבה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, גניבת רכב, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון, החזקת אגרופן, או סכין למטרה לא כשרה, תקיפה סתם ע"י שניים או יותר, איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכו'. יחד עם זאת יצוין, כי חלק מהרשעותיו הקודמות של הנאשם התיישן, זאת בשונה ממחיקתן. עוד יצוין, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה, כאמור, מיום 29.4.14 בגין עבירות שעניינן גניבה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

133. עוד נייחס משקל ראוי להזדמנויות הרבות אשר ניתנו לנאשם בעבר לעלות על דרך המלך, שעה שהושתו עליו עונשים בדמות עונשים צופי פני עתיד, הטלת התחייבויות כספית, הפעלת התחייבות כספית, חיובו בתשלום קנס ובפיצוי, פסילת רישיון נהיגה והעמדתו בצו מבחן. דא עקא, כי נראה, במבחן התוצאה, כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו ושב לעשות בפלילים, כפי מעשיו במקרה דנן. יחד עם זאת נציין, כי הנאשם טרם ריצה עונש מאסר מאחורי סורג וברית, על המשמעויות הקמות מכך, סוגיה אשר לה השלכה גם באשר לענישה אשר תושת עליו במסגרת גזר דין זה.

134. לא זו אף זו, כאמור, הנאשם ביצע את העבירות נשוא האישום השני כאן שעה שעונש מאסר מותנה בן 6 חודשים אשר הושת עליו בת"פ 6818-02-12 של בית משפט השלום בנצרת תלוי ועומד בעניינו. דא

עקא, כי גם בעובדה זו לא היה כדי להרתיע את הנאשם מלבצע את העבירה שעניינה הפרעה לשוטר, נשוא האישום השני.

135. כן יצוין עברו התעבורתי (ראה גיליון ת/2) של הנאשם הכולל בחובו הרשעות קודמות אשר עניינן, אי ציות לתמרור, רכב לא תקין שלא נאסר בשימוש, אי ציות לתמרור ונהיגה ללא חגורת בטיחות. בנסיבות אלה, מבלי להקל ראש בהרשעותיו של הנאשם, הרי שעניין לנו בנאשם אשר עברו התעבורתי אינו מכביד.

136. עוד יודגש האמור בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, ואשר פורט בהרחבה לעיל. כאמור, במסגרת חלופת מעצר בהליך זה ניתנה לנאשם הזדמנות ליטול חלק בהליך טיפולי בהקהילה הטיפולית "רטורנו" לצורך טיפול בבעיית התמכרותו לסמים. הנאשם שהה במסגרת הטיפולית מיום 3.12.14 ועד ליום 8.3.15, אך הורחק מהטיפול בשל שתי חריגות מכללי המקום. עם זאת, שמתי ליבי לעובדה, כי הנאשם התמיד בטיפול במשך התקופה האמורה, לקח חלק פעיל וביטא מוטיבציה גבוהה לעריכת שינוי.

137. עוד תודגש התרשמות שירות המבחן ולפיה, הנאשם לקח אחריות חלקית לביצוע מעשיו וביטא עמדה מתגוננת ביחס לנסיבות ביצוע העבירות ואמפטיה נמוכה כלפי השוטרים. כך נציין את התרשמות שירות המבחן מקיומה של מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד וכי התנהגותו של הנאשם בעת ביצוע העבירות מאפיינת את אורח החיים ההתמכרותי אותו ניהל ונגררות אחר חברת שוליים.

138. עוד נציין את דבריו של הנאשם ולפיהם, הוא בעל נטייה להרס עצמי וגם כאשר ניתנה לו הזדמנות לערוך שינוי במסגרת הקהילה, הוא התקשה לעמוד בגבולות החיצוניים, בעמידה בגבולות ובסמכות חיצונית. כך נדגיש וביתר שאת את התרשמות שירות המבחן ולפיה, עסקינן בצעיר חסר בשלות רגשית, אשר היה בעבר בטיפול במסגרת שירות המבחן לנוער, אך לא הצליח לערוך שינוי מהותי באורחות חייו.

139. כך נדגיש, כי שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד וסבור, כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית, אשר תהווה גבול חיצוני עבורו. משכך, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והעריך, כי ענישה הרתעתית בין כתלי הכלא בצירוף הטלת מאסר מותנה, תהווה גורם מפחית רצידיביזם ותחדד עבור הנאשם את גבולות החוק.

140. מאידך, תצוינה נסיבותיו האישיות והמשפחתיות והקשות של הנאשם, כפי שהדבר פורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו ואשר מפאת צנעת הפרט אינני רואה לפרטן. בהקשר זה יצוין, כי שמתי ליבי למצוקותיו של הנאשם, לקורות אותו בילדותו, כמו גם לנסיבותיו המשפחתיות, הכלכליות וביתר שאת לנסיבות הבריאותיות הקשות של הוריו. בהקשר זה אפנה למסמך נ/1 מאת העובדת הסוציאלית רחלי ממן המפרט אודות מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם ואודות מצבם

הבריאות של הורי הנאשם, שעה שאביו של הנאשם מרותק לכיסא גלגלים ואמו מתקשה בהליכה. עוד בהקשר זה נפנה למסמך סיכום מידע רפואי נ/2 המפרט אודות מצבה הרפואי הקשה של אמו של הנאשם וכן למסמכים הרפואיים נ/3 המפרטים אודות מצבו הבריאותי הקשה של אביו של הנאשם.

141. כן יצוין רצונו של הנאשם להעלות את מתווה חייו על דרך המלך ולקבל טיפול ראוי והולם לבעיותיו, כפי שהדבר מקבל את ביטויו בתסקיר שירות המבחן, בטיעוניו בא כוחו לעונש, בדבריה של אמו בפניו ובדברי הנאשם.

142. עוד ראוי לציין את דבריה של אמו של הנאשם אודות אופיו הטוב של הנאשם, השינוי שהחל לעשות בדרכיו ובדבר העזרה לה מעניק הנאשם, בשים לב למצבה הרפואי. כך שמתי ליבי לטענת ב"כ הנאשם, כמו גם לדברי אמו של הנאשם, כי הנאשם במשך כשנה חדל מלהשתמש בסמים. עם זאת יצוין, כי לא הונח בפני כל מסד ראיתי קונקרטי בהקשר זה.

143. כך ראוי להדגיש את הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העובדה, כי בהודאתו חסך הנאשם זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בהעדת עדים רבים, על כל הכרוך בכך.

144. כן עוד ראוי לשקלל את העובדה, כי הנאשם נתון במעצר משך תקופה ניכרת, על הקשיים וההשלכות הרחוביות הקמות מכך. עוד יצוין, כי הנאשם לא ריצה בעבר עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, זאת בזיקה לקשיים הגלומים בכך. כך גם לא נעלמו מעיני ההשלכות והקשיים הרחוביים שנגרמו לנאשם ולבני משפחתו בעטייה של תקופה זו, כפי שהדבר פורט בהרחבה לעיל, מצבו הכלכלי של הנאשם וההשלכות אשר היו לשהייתו בתנאים מגבילים ובהמשך, במעצר מאחורי סורג ובריה, על הוריו.

145. בנסיבות העניין, בזיקה לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה מחד, עברו הפלילי של הנאשם, עברו התעבורתי (אם כי הלא מכביד) האמור בתסקיר שירות המבחן בשים לב לליבתו והמלצה המובאת בסופו, הרצידיוויסטיות העולה מן הנאשם, ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם, העובדה, כי לא היה בעונש מאסר מותנה אשר תלוי ועומד בעניינו כדי להרתיעו מלבצע את העבירות נשוא האישום השני שביצע, כמו גם גדיעת ההליך הטיפולי באיבו ונשירת הנאשם מהקהילה הטיפולית "רטורנו", הזדמנות פז שניתנה לנאשם אשר לא השכיל לנצל ולמנוע, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, העובדה כי הנאשם לא ריצה בעבר עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, נסיבותיו האישיות, נסיבותיו המשפחתיות, הקורות אותו בילדותו, נסיבותיו הכלכליות, נסיבותיו הבריאותיות של הוריו, הרי שבאיזון הראוי בין כל אלה אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף הבינוני - נמוך של מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.

146. תלכיד עונשי ראוי ומידתי צריך, כי יכלול בחובו במקרה דנן עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית ומשמעותית מחד ומאידך, מידתית, המשקללת בחובה את מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל ואת מיקום העונש הראוי לנאשם במתחמים אלו. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד.

147. סוגיה נוספת הדרושה הכרעתנו הינה סוגית הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו של הנאשם. נוכח עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, הרצידיוויסטיט העולה ממנו, העובדה, כי לא היה בעונש מאסר מותנה אשר תלוי ועומד בעניינו כדי להרתיעו מלבצע את העבירה שעניינה הפרעה לשטר שביצע באישום השני וסמיכות הזמנים ביחס למועד הטלת המאסר המותנה, הרי שסבורה אני, כי יש מקום להפעיל את עונש המאסר המותנה כך שחלקו הארי יופעל במצטבר לעונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם וחלקו האחר יופעל בחופף, זאת בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצוקותיו, מצבו הכלכלי, נסיבותיו המשפחתיות, כמו גם מצבם הבריאותי הקשה של הוריו, שהייתו במעצר משך תקופה ניכרת ואשר כל אלה עולים בבחינת "נימוקים שיירשמו" אשר בשלהם ראוי, כי חלק מסוים מתקופת המאסר בפועל תרוצה בחופף לעונש המאסר בפועל שיושת, כך שבסופו של יום תושת על הנאשם תקופה מידתית ומאוזנת המשקללת נכונה את מקבץ הנסיבות הקמות במקרה דנן.

148. עוד סבורה אני, נוכח מעשיו של הנאשם והעבירות בהן הורשע, כי יש לפסול את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה. בנסיבות העניין, אני סבורה כי מתחם הפסילה נע בין 12 חודשי פסילה לבין 48 חודשי פסילה ויש למקם את עונש הפסילה הראוי לנאשם ברף הבינוני - נמוך של מתחם זה. עוד ראוי להשית על הנאשם פסילה מותנית וזאת כצופה פני עתיד.

149. כן ראוי להפעיל את ההתחייבות הכספית שהושתה על הנאשם בת"פ 6818-02-12 של בית משפט השלום בנצרת ואולם זאת בשיעורים ולאחר שחרורו של הנאשם מעונש המאסר אשר יושת עליו במסגרת גזר דין זה, זאת מפאת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות, מצבם הכלכלי של הוריו, מצבם הבריאותי, כמו גם ההשלכות שיש לשהיית הנאשם במעצר ולאחר מכן בעונש מאסר על כל אלה.

150. ב"כ המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה לעונש לחילוט הרכב מסוג "פולקסווגן פולו" מ"ר 86-600-15 בו בוצעו העבירות ואשר כפי טיעוני ב"כ המאשימה לעונש הינו בבעלות הנאשם. אכן לא נעלמו מעיני מהות המעשים שביצע הנאשם בשים לב לטיבם, אופיים, מהותם וחומרתם, כמו גם העובדה שהרכב האמור שימש את הנאשם בביצוע העבירות נשוא האישום הראשון. מאידך, שמתי ליבי למכלול הנסיבות החריגות לקולא הקמות במקרה דנן, כמו גם נתוני העושה, מצבו המשפחתי, מצבו הכלכלי כפי שזה נפרש בפניי, כמו גם מצבם הבריאותי הקשה והחריג של הורי הנאשם, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בטיעוני בא כוחו לעונש, בתסקיר שרות המבחן שהוגש ובאסמכתאות נ/1, נ/2 ו- נ/3. חילוט הרכב כפי עתירת המאשימה תביא לתוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ותפגע באופן רוחבי במשפחת הנאשם. בנסיבות העניין אני סבורה, כי יש להימנע בנסיבות המקרה דנן מחילוט הרכב, נוכח נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, מצבם הכלכלי, מצבם הבריאותי הקשה והחריג של הורי הנאשם, ההשלכות הרחוביות אשר יהיו לכך על משפחת הנאשם ובכך יצא גם האינטרס הציבורי נפסד.

151. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 25 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 6818-02-12 של בית משפט השלום בנצרת כך ש - 4 חודשים ממנו ירצו במצטבר לעונש עומד 23

המאסר בפועל שהושת כמפורט לעיל וחודשיים ממנו ירוצו בחופף לו, כך שהנאשם ירצה סך הכל 29 חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו תנוכה התקופה בה שהה הנאשם במעצר בגין ההליכים נשוא תיק זה מיום 5/5/14 ועד ליום 3/12/14 ומיום 12/3/15.

יוער, כי ימי מעצר אלה נוכו בהתאם לנטען בהקשר זה בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש (ראה סעיף 26 לטיעוניו) ואולם פתוחה בפני המאשימה הדרך להגיש הודעה בעניין זה אשר תוגש בתוך 5 ימים מהיום.

לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

ימי הפגרה יבואו במניין הימים.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה שעניינה השמדת ראיה או ניסיון לעבור עבירה כאמור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, שיבוש מהלכי משפט או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

ה. הנני מורה על הפעלת התחייבות כספית בת 3,000 ₪ אשר הושתה על הנאשם בת"פ 6818-02-12 של בית משפט השלום בנצרת. סכום ההתחייבות כאמור ישולם ב - 6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 24 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה קיימת, ככל שקיימת כזו.

ז. 8 חודשי פסילה על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, או נהיגה בזמן פסילה.

ח. בנסיבות העניין, כאמור, אני נמנעת מלהורות על חילוט הרכב מסוג פולקסווגן דגם "פולו" מ"ר 86-600-15.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הנני באה בהמלצה לשלטונות שב"ס לשקול בחיוב שילוב הנאשם בהליך גמילה בין כותלי בית הסוהר והכל על פי שיקול דעתם המקצועי וכן שילוב הנאשם בבית סוהר שיקומי ואף זאת על פי שיקול דעתם המקצועי.

הערה - גזר הדין הוקרא בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם ביום 6/8/15 והוא מפורסם עתה על הנמקותיו, מפאת היקפו ואילוצי הדפסה.

ניתן היום, י' אלול תשע"ה, 25 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

